.GAZETA KRAKOWSKA

N^ro. 29

W Niedzielę Dnia 12. Kwietnia 1801.

Z Wiednia d. 4. Kwietnia.

W wielką środę o godzinie 5 po południu J. C. K. M. wraz z Arcy Xiążętami i dworem swoim znaydował się na modlitwach w kościele zamkowym. — W wielki [illegible] J. C. K. M. cichey mszy, potem przyymował wraz z Arcy Xiążętami, ministrami stanu, taynemi konsyliarzami, szambelanami, cześnikami, S. Kommunią. Po kommunii nastąpiło kazanie i reszta ceremonii w tym dniu przypadaiących. Po skończonych ceremoniach obmywał J. C. K. M. w obecności Arcy Xiążąt i całego dworu 12 starcom nogi. Cesarzowa Jmć to samo 12 kobietom uczyniła. Byli oni iak zwyczaynie nowo ubranemi, i przed umywaniem nog dana była dla nich uczta, pod czas którey Cesarz Jmć usługiwał męszczyznom do stołu, a Cesarzowa Jmć kobietom, potem zostali udarowanemi. W wieczór znaydował się znowu J. C. K. M. z Arcy Xiążętami i całym dworem na modlitwach. — W wielki piątek o godzinie 9 przed południem udał się J. C. K. M. w towarzystwie Arcy Xiążąt i całego dworu do kościoła, był obecny na kazaniu, pasyi i innych ceremoniach. W wieczór był na modlitwach. Dziś przed południem znaydował się na litanii, a w wieczór na zmartwychwstaniu Pańskim.

J. C. K. M. raczył teraźnieyszego F. M. L. i dyrektora werbunku w Rzeszy, Xcia Reus na Blauen Henryk XIII, jenerałem artyleryi, a pułkowników indzynierów Cerini i Heilmann jenerał maiorami nayłaskawiey mianować. Jenerała kwatermistra i kawalera woyskowego orderu Maryi Teressy, Antoniego Zach, tudzież iego brata podpułkownika Fran. Zach, raczył J. C. K. M. przez wzgląd na położone ich gorliwe i chwalebne woyskowe zasługi tak w tureckiey, iako też w teraźnieyszey francuzkiey woynie, z szlachty węgierskiey na godność baronow z całem ich potomstwem z uwolnieniem od taxy wynieść.

W gabinetowym swoim liście pod d. 11 Marca przesłał J. C. K. M. ministrowi

skarbowemu, hrabi Saurauj, oddane mu nayypokorniey przez nadwornego agenta Bujanowics od bezimiennego xiędza węgierskiego w patryotyczney ofierze 300 czer. zł. z wyrażeniem swego nayłaskawszego podziękowania. — Aptekarz Radomski w Galicyi, Burghardt, odstąpił z patryotyczney chęci skarbowi na dobrowolną składkę 15 ryń. 34 kr., które mu się za medykamenta dla woyskowych wydane należały. — Landkutczer, Jozef Neumann, ofiarował się z patryotyczney gorliwości zawieść darmo do Lintz 200 cent. żywności przeznaczonych z naywyższey łaska wości dla okolic będących przez nieprzyiaciela osadzonych. Inni landkuczerowie i furmani, iako to Jan Fleischmann, Jozef Fleischmann, Fran. Fleischmann, Jan Stocker, Fran. Fufser, i Elżbieta Ditrichowa ofiarowali się także dla uciśnionych współbraci po 50 cent. tychże żywności do Lintz zawieść, za co im od gubernium niższey Austryi wraz z ukontentowaniem podziękowanie oświadczone zostało.

Tuteyszy zręczny i sławny bandarzysta Wolfsohn posłał Królowi Jmć Pruskiemu drukowany opis wynalezioney przez niego skrzyni apparatów, w którey znayduie się 313 sztuk machin opasków i bandarzów, dla użytku chirurgicznych lekcyy. Król Jmć Pruski oświadczył mu własną ręką naywyższe swoie ukontentowanie, oraz zalecił naywyższemu kollegium medycznemu w Berlinie, ażeby takową skrzynię bandarzyście Wolfsohn kazało zrobić w Wiedniu. Wygotowaną atoli tę skrzynię z wszelką do apparatów potrzebną informacyą, wystawi Wolfsohn przez 3 dni, to iest d. 11, 12 i 13 Kwietnia na widok chirurgów i miłośników kunsztów nim ią do Berlina odeśle.

Z Paryża d. 24. Marca.

Podług listów z Tulonu eskadra admirała Ganthaume, która tam była zawinęła, znowu pod żagle wyszła. Ma ona 4000 woyska na sobie. — Kommunikacya z Angliią iest znowu otwarta; w iednem tygodniu dwa pakeboty z ważnemi depeszami do Kale przybeły.

Z Egiptu nadeszły znowu nowe depesze przez ob. Costaz, który na pocztowem statku S. Filip dnia 6 Marcu do Frejus przybył. D. 4 Lutego wypłynął on z Alexandryi. Dniem przed wypłynieniem iego przybyły do Alexandryi dwie francuzkie fregaty Sprawiedliwość od 44 i Egipcyanka od 50 armat 24 funtow:; przywiozły one 15,000 karabinów, 60,000 kul i 500 ludzi wyboru woyska, pomiędzy któremi znayduie się 100 artylerystów. Fregaty te d. 24 Stycznia wypłynęły z Tulonu i w 10 dni stanęły w Alexandryi. Do d. 4 Lutego nie było morowey choroby w Egipcie, gdy tym czasem obóz W. Wezyra pustoszyła. Od dwóch lat nie zna Egipt tey chłosty, co iest oczewistem dowodem, że Egipt nie iest iey siedliskiem. — Ob. Costaz pisze z Frejuz do Bonapartego: "Armia wschodu znayduie się w nayświetnieyszym i naypoważnieyszym stanie. Pięknośc mondu u i okazałość broni nadaią woyskowym paradom w Egipcie świetność, która tem więcey świeżo przybyłych do Egiptu Francuzów zadziwiła, że przez długi czas miano fałszywe wiadomości o naszem położeniu. Armia nie opuści nigdy Egiptu, i w mocnem zostaie przedsięwzięciu utrzymać tę ważną posiadłość,

Nadzwyczayne wzbieranie Nilu obiecuie w tem roku obfite żniwa. Handel kwitnie; do Alexandryi i Damietty nie mało greckich zawija statków. Robią teraz piękną geograficzną kartę Egiptu, i wewnętrzne położenie tego kraiu może lepiey iest znane, iak stan niektórych departamentów we Francyi. Przy wyyściu z Alexandryi byliśmy od angielskiey korwety i fregaty ściganemi, alesmy uszli. Z zadziwieniem powzięlismy wiadomość, Obywatelu Konsulu, o wielkich zdarzeniach, któreś dotąd uskutecznił. Fryderyk Wielki nie iest więcey sam ieden, no między nowszemi, któryby talenta negocyatora łączył z talentami jenerała w wysokiem stopniu. Imie Twoie napełnia Azyą i Afrykę, a ludy pielgrzymuiące do Meki wymawiaią go z uwielbieniem. „ — Jenerał Menou pisze pod d. 25 Stycznia z Kairu do Bonapartego: "Nic armii wschodu nie potrafi wydrzeć Egiptu, który zdobyła. Bagnety iey są wgotowości do przyięcia i pobicia każdego nieprzyiaciela, który się pokaże. Ci woiownicy, którzy pod Bonapartem nauczyli się woiować nie umią tylko zwyciężać lub umierać. Z obrzydzeniem dowiedziała się armia o zamachu na Twoie życie: zapomniey zwykłey Tobie wspaniałości dla winnych; dni Twoie nie należą do Ciebie. — Turecka armia w opłakanem znayduie się stanie: mór, głód i dezercya codziennie ią osłabiaią. Każę iey zabierać konwoie, a korpus wielbłądowy iużby sam El Arisch był wziął, gdyby się zarazy nie obawiał. Anglicy znowu przed naszym portem krążą, i mieli Rodus osadzić. Handel na czerwonem morzu powiększa się; do Suez przybyły okręty z kawą. Pokóy z Tunis i Trypolem będzie dla nas nader użyteczny. W Egipcie panuie spokoyność, i mieszkańcy coraz są nam przychylnieyszemi. Armia spodziewa się przez zwyciężenie Anglików odnieść ieszcze niejaką chwałę. Podróż do gory Sinai zupełnie się udała, i odbierzesz, Obywatelu Konsulu, iey opisanie. Z Francyi pierwszy kupiecki okręt, wkrótkim niedowierzenia czasie w 9 dni przybył do Alexandryi; zyska on przynaymniey 300 procentów. Egipskie płody będą także do Francyi posłane. „ — W Kairze iest teatr, daią bale i koncerty.

Przy ogłoszeniu pokoiu w Paryzu wyszła następuiąca odezwa:

" Francuzi! Chwalebny pokoy położył koniec woynie na lądzie stałym. Wasze granice rozszerzone zostały do mieysc od natury dla nich przeznaczonych. Ludy długim lat przeciągiem od was oddzielone łączą się z swemi bracmi i z większaią 6 częścią waszą ludność, waszą ziemię i siły. Te pomyślności winniście nadewszystko odwadze naszych żołnierzy, ich cierpliwości w pracy, ich żądzy nabycia sławy, ich miłości którą pałali do wolności i oyczyzny; winniście ie oraz szczęśliwemu przywroceniu zgody, tey iedności uczuciów i interesów, która nie raz Francya od zguby ratowała. Dokąd byliście w niezgodzie, wasi nieprzyiaciele nie mieli nadziei aby nas zwyciężyli; lecz spodziewali się iż wy sami się pokonacie, i że to mocarstwo które wszystkie ich usiłowania zniszczyło, zginie w konwulsyach rozterków i anarchii. Nadzieia ich zawiedzioną została. Oby nadzieia ta nigdy więcey niepowstała! Bądzcie wiecznie połączeni przez pamięć waszych domowych

nieszczęść, przez uczucie waszey wielkości i siły; lękavci się abyście nie spodlili przez obmierzłe namiętności imienia, które tyle okazałych i walecznych czynów poświęciło sławie i nieśmiertelności. Niechay wspaniałe ubieganie daie wzrost naszym rękodziełom i handlowi; niechay pożyteczne prace zdobią tę Francyą którą ludy odtąd z uszanowaniem i podziwieniem wymawiać będą; niechay cudzoziemiec który z uprzeymością żądać będzie zwiedzić ią, znayduie pomiędzy wami te gościnne i słodkie cnoty, które cechowały waszych przodków. Niechay wszystkie kunszta wzniosą się do godności imienia Francuzkiego; niechay handel przywracaiąc związki z ludami innemi, wprowadzi tę wierność która stanowi ufność i gruntuie pomyślność iego, nie na spekulacyach niebespiecznych i niknących, lecz na związkach stałych których moc i trwałość szacunek i wspolny interess zaręcza. Tym sposobem handel nasz odzyska stopień iemu należący. Tym sposobem zmocnią się związki przywiązuiące do sprawy naszey oświecone ludy Europy. Tym sposobem ten nawet narod który dotąd ieszcze iest uzbroiony przeciw Francyi, wyprzysięże się swoich zbytecznych pretensyy i pozna nakoniec, że nie masz rownie dla ludów, iak dla szczegulnych osób prawdziwego szczęścia, tylko w pomyślności wszystkich.

Podp: Bonaperte.

D. 21 t. m. obchodzona tu była w sposobie nadmienionym uroczystość pokoiu. Ulice kiedy pokoy ogłaszano ludem napełnione były, i wszędzie dawały się słyszeć okrzyki: "Niech żyie Rzplita! Niech żyie Bonaparte! Obchodzenie ulic trwało 6 godzin. Deszcz przeszkodził, że w wieczor nie mogła bydź illuminacya, którą na 26 lub 30 t. m. odłożono. Lud spieszył zato na teatra, na których bespłatne dawane były reprezentacye. Prefekt policyi dawał obiad na 300 osób. — D. 21 radcy stanu Lacuée, Fourcroy i Emery zamknęli tego roczne posiedzenia ciała prawodawczego, którému Lacuée i iego prezydent wystawili wprzód wspaniały obraz kwitnącego stanu, w iakim się teraz Francya znayduie. W tym samem czasie kiedy posiedzenia przy okrzyku: "Niech żyie Rzplta!" zakończone zostały, dał się huk armat słyszeć, który obwieszczał pokoy. Ciało prawodawcze przed rozeyściem się przyieło proiekt skarbowy 227 głosów przeciw 58. D. 21 w ostatnim dniu posiedzeń ciała prawodawczego dał Bonaparte dla 8 członków będących prezydentami ciała prawodawczego i 4 trybunatu obiad na pożegnanie i na obchod zgody, iaka między prawodawczemi władzami i rządem zachodzi. W wieczor minister woyny Berthier dał wieczerzą i bal, na którey znaydowali się konsulowie, ministrowie zagraniczni &c. — Na posiedzeniu d. 20 ieszcze trybunat wysłał poselstwo do rządu, w którym wyraził swoie życzenie, żeby rząd pełnomocnemu ministrowi francuzkiemu w Lunewillu dał publiczny dowód narodowego ukontentowania. Trybunat miewa ciągle swe posiedzenia.

Admirał Grawina obiął teraz na mieyscu admirała Mazarredo zupełną kommendę nad flottą hiszpańską w Brest. Gdy kommendandzką banderę wywiesił poraz pierwszy z liniowego okrętu Conception powitały go hiszpańskie i francuzkie liniowe okręty 15 wystrzałami z armat. — Przy-

były tu wczoray hiszpański ambassador kawaler Azzara wysiadł do pałacu Univers, i tego samego dnia miał wstępną, a iego poprzednik margrabia Musquiz pożegnalną audyencyą. — Słychać, że radca stanu, Moreau do St. Emery, odebrał zlecenie wprowadzenia imieniem rządu francuzkiego Xcia Parmy do Xstwa Toskanii. — Artykuł lunewilskiego traktatu, przez który Xstwo Toskanii oddane zostało Xciu Parmy, a Xciu Toskanii zupełne wynadgrodzenie w Niemczech wyznaczono, nie mile przyiętym został, iak się dowiaduiemy, od pewnego wielkiego dworu północnego.

Ratyfikacye lunewilskiego traktatu d. 25 Ventoze (16 Marca) zostały w Paryżu wymienione. — Jenerał Moreau wdowie walecznego szefa brygady Forti, który obok Latour d'Auvergne na placu boiu poległ, dał 50 luidorów i asygnacyą na 6000 fr. do swego bankiera w Strazburgu, gdy mu w czasie iego przeiazdu przez Pfalzburg z 4 swych dzieci nędzę swoią przełożyła. Prezydent Pfalzburga chce tę summę na użytek tey familii gdzie umieścić. Słychać że Portugalia stara się teraz na nowo negocyacye pokoiu rozpocząć. — W kilku kościołach było tu z powodu pokoiu *Tedeum Laudamus* śpiewane. — Wyszła z Rochefort fregata Africaine przymuszoną została po czterogodzinney walce, w którey kapitan iey, Saunier, śmiertelnie był ranny, poddać się Anglikom. — Bywszy Hiszpański ambassador, margrabia Musquiz, darował jenerałowi brygady Guenaud konia, który tu razem z przysłanemi Bonapartemu końmi z Hiszpanii przyszedł, dla okazania mu wdzięczności za uczynione dawniey Xciu Parmenskiemu w Placencyi usługi.

Margrabia Luchesini oznaymił w nocie swoiey rządowi francuzkiemu głos Króla Pruskiego na seymie w Ratysbonie, przez który zgadzał się na ratyfikacyą lunewilskiego traktatu. Ratyfikacya od Rzeszy była w łacińskim języku. Prussy i elektor bawarski chciały bydź członkami deputacyi do wynadgrodzeń, ieżeliby Cesarz sam się tego nie podiął. — Ustąpienie lewego brzegu Renu, dało tu powód do żywych negocyacyy względem niektórych ubocznych punktów. — W nadgrodę dla Xcia Wirtemberskiego za Mempelgard i państwa w Alzacyi wymieniaią opactwa Ellwagen, Zwiefalten, Salmannsweiler i Isny, wraz z niektóremi małemi miastami Rzeszy. — Prywatna własność Xiążąt Niemieckich we Francyi będzie od sekwestru uwolniona. Elektor Palatynu, Xżę Ahremberg, Xżę Xawery saski i Hessendarmstadt dopominaią się o swoie tego gatunku posiadłości.

Z Londynu d. 24. Marca.

Zapewniaią, że negocyacye pokoiu z Francyą na nowo się rozpoczęły. Kommissarz francuzki Otto, który z Lordem Hawkesbury wszedł w negocyacyą względem rybaków francuzkich, miał nowe do pokoiu ze strony Anglii propozycye do Paryża posłać. Mówią także o wysłaniu nowego pełnomocnika angielskiego do traktowania o pokóy. — Papiery 3 procentowe podniosły się z tego powodu do $57\frac{5}{8}$ za sto. — Minister szwedz. baron Ehrensward wyiechał z Londynu nie pożegnawszy Króla. Otrzymał on paszporta, i udaie się, iak słychać na Dower do Francyi. — Poseł także cesarski hrabia Stahremberg, wysłał kuryera do hrabi Kobenzl do Paryża. — Do Whitby przybył od floty baltyckiey sta-

tek kannnierski Pilter. Powrasa on nazad ponieważ główny maszt utracił, i kilka armat z pokładu zrzucić musiał. — Inne także kanonierskie statki w czasie szturmu uszkodzone zostały. Statek Pilter zostawił flottę Parkera w ogole w dobrym stanie. — Okręt nasz Merkury zaiął i do Minorki zaprowadził 15 okrętów z gorzałką, winem i innemi ładunkami, które z Cette do Tulonu przeznaczone były. Jedna także korweta francuzka z bronią i ammunicyą z Tulonu do Egiptu płynąca przez tenże okręt schwytaną została. (Gazeta dworska). — Podług naynowszych wiadomości jenerał Abercromby żywo się wyprawą przeciwko Egiptowi zatrudnia. — W. Wezyr chciał go wzmocnić 18,000 ludzi. Dziś gazeta ministeryalna zapewnia, iż Abercromby otrzymał od admirała Blanket z Suez wiadomość, że armia bombayska na dniu 5 Lutego wtargnęła do Egiptu. — Ob. Tallien bawi się ieszcze w Londynie, dziś otrzymał passporta do Francyi. Jego wyznania są wcale niesprzyiaiące terażnieyszey przeciw Egiptowi wyprawie. Zapewnia on, że woyska francuzkie do 14,000 ludzi wynoszą, złożone po większey części z weteranów, którzy walczyli pod Lodi. Prócz tego ieszcze 11,000 koptów na bataliony podzielonych, i znaczna liczba arabów pod Menou służy. Francuzi po większey części tam się pożenili, posiadaią rozmaite włości, a po zapewnieniu Bonapartego, że Francya ma sobie Egipt od wielu mocarstw zagwarantowany, zupełnie się zaspokoili, i wielka ich część nawet nie życzyłaby sobie powrocić do oyczyzny. — Odebrane lądem z Indyów wschodnich wiadomości aż do końca Listopada milczą zupełnie o zdobyciu Batawii i woynie z Maratami, którą gazety francuzkie rozgłosiły. — Z Nowego Jorku pod d. 20 Lutego donoszą, że kuter angielski Swift pod banderą amerykańską naiechał brzegi Kuby, gdzie w wszczętey bitwie kabitan angielski raniony i człowiek zabity a 3 rannych było. —Królewicz August powroci tu z Lizbony na fregacie Endymion. Lekarze radzili Królowi ieszcze się w mieście zabawić, powietrze albowiem w Kew iest za wilgotne. Po Wielkieynocy familia królewska do Windsor się przenosi. — P. Adyngton zaiął wczoray swe mieysce w izbie niższey, a lord Hawkesbury onegday. — Gazeta dworska sobotnia ogłosiła wyniesienie lorda Glendevie na rządcę przylądku Dobrey nadzieia, P. Steel na ieneralnego rachmistrza. Dzisiay ogłasza bezopłatność towarów do przylądka przeznaczonych, i powtarza urządzenie kwarantany, jako też donosi o wyniesieniu lordów Aucklanda i Spencera na jeneralnych pocztmistrzów, rownie i o gali u Królowey we czwartek. Zatwierdzenie królewskie 18 bilow przez kommissyą, iest także przywiedzione. — Wczoray rozeszła się pogłoska, że eskadra francuzka od 5 liniowych okrętów dała się widzieć przy brzegach hrabstwa Jorku.

Względem straty okrętu Invincible sąd woyskowy złożono. Podług listów z Jarmut kapitan kutra cłowego, lubo nieszczęśliwem rozbitem pomocy odmówił, niemniey się iednak czynnym okazał w chwytaniu pływaiących rzeczy; admiralicya skarżyła się o to przed radą skarbową.

Z Turynu d. 7. Marca.

Dywizya jenerała Boudet wraz z jenerałem brygady Pelitot i Morle na dniu

18 ma tu stanąć. Składa się ona z półbrygad 22, 28, 40 i 120 woyska liniowego i 14 regimentu iazdy znayduiącego się w Piemoncie.

Rożne biegaią tu wieści względem przyszłego losu Piemontu. Naypowszechnieyszym mniemaniem i naywięcey maiącym podobieństwa do prawdy iest że Francya wcieli do kraiów swoiey rzpltey Piemont zachodni to iest: Aost Yorée, Turin, Coni, Onellią, tudziesz część kraiu Liguryyskiego między Onellią i Niceą leżącego. Wyższy i niższy Montferrat, Alessandrya, Tertona i cała część Piemontu po prawey stronie rzeki Po będzie przyłączona do rzpltey Liguryyskiey, która ustąpi znowu Toskanii lub Parmie części kraiu swoiego przy końcu rzeki Lewant leżącego. Kray zaś na lewey stronie Po leżący dostanie się rzpltey Cisalpiskiey. — Twierdzą procz tego że Francya rozciągnie ieszcze granice swoie w Szwaycaryi w okolicy ieziora Geneweyskiego i Walezyi, rzplta zaś Helwecka wynadgrodzona będzie Fricktalem, Foralbergiem i kraiem Gryzonów do którego Valtelina przyłączona zostanie.

Z Hamburga d. 30. Marca.

D. 24 t. m. przyszła tu od Hamburskiego rezydenta w Berlinie niespodziewana wiadomość, że Król Jmć Pruski, kazał mu oznaymić, że z politycznych względem wypadło nieuchronnie część gruntu miasta naszego woyskiem J.K.M. osadzić, i że to wkrotce nastąpi. — Lubo uspakoiaiące oświadczenie uczynił Król Jmć Pruski względem utrzymania niepodległości miasta, wspierania handlu i rzemiosł, i przyrzeki załatwienie trudności przywiązanych do tego osadzenia, wszelako takowe woysk wkroczenie, pociągnęłoby za sobą nieoddzielnie uciążliwości i szkody dla kraiu, którego iedyne utrzymanie na handlu zależy, gdyby senat nie osądził był swoim obowiązkiem uczynić Królowi Jmć Pruskiemu swoie w tey mierze przełożenia. Nadzieia, że one ieszcze mieysce znaleść mogą, była tem większa, gdy rezydent hamburski w Berlinie, z nayspokoynieyszem zapewnieniem, danem sobie na nowo od dworu pruskiego, względem celu tego wkroczenia, na dniu 26 razem doniosł, że uskutecznienie onego ieszcze się nie tak bliskim bydź zdaie. Im bardziey wspomnione doniesienia tuteyszą powszechność uspokoiły, tem większa powstała trwoga, gdy na dniu 28 doniesiono senatowi, że Xżę Karol Hessenski ma w zamiarze z korpusem duńskim, w pobliżu tu stoiącym wkroczyć do miasta. Natychmiast wysłano deputowanych do Xcia w Pinnebergu będącego z iak naymocnieyszem przełożeniem przeciwko tak nadspodzianemu i w nader uspokoiaiący sposób obwieszczonemu krokowi. Ale to było nadaremnie, deputowani powrociwszy donieśli, że Xżę im naywyraźniey oświadczył, że zaraz nazaiutrz zrana z woyskiem do miasta wnidzie, i w przypadku oporu, użyie gwałtu. — Wydał on razem odezwę iż krok ten żadney obawy względem naszey niepodległości sprawiać nie powinien, że rząd i własności nasze w niczem naruszonemi nie będą, że tylko baszty i szańce zostaną obsadzone woyskiem, a w mieście żaden żołnierz kwaterowanym nie będzie. — W tak krytycznem rzeczy położeniu senat ieszcze w nocy obywateli zebrał, i powszechnie uradzono, aby uledz gwałtowi

dla uniknienia większego złego. — Wczoray zatem zrana o godzinie 8 na uczynione wezwanie, gdy Xżę wysłanym przeciw sobie deputowanym uroczyście swoie zapewnienie powtorzył, bramę Miltern z częścią naszych fortyfikacyy woyska duńskie osadziły, spokoyność iednak w niczem nie była naruszoną. — Jeszcze wczoray zrana następuiące wydano obwieszczenie. — " Gdy stan teraźnieyszy politycznych okoliczności stał się przyczyną konieczną zbliżenia się woysk duńskich, przyczem iednak wolność i niepodległość miasta, iako też własności i spokoyność w niczem naruszonemi bydź nie maią: ostrzega zatem wysoka rada wszystkich obywateli i mieszkańców ażeby pozostali wiernymi i spokoynemi w zaufaniu, iż ze strony rady niezwłocznie przełożenia uczynione zostaną, i że taż rada przy pomocy obywatelskich kollegiów pracować będzie nad dobrem i ulżeniem okoliczności, którym podpadło miasto, tudzież aby się szczególniey względem cudzoziemskich woysk, nayludzczy zachowali, aby przez to zmnieyszyć wszelkie przykrości, które w przeciwnym razie osobliwie przez nieuwagę i upor miastoby na się ściągnąć mogło. — Dan na zgromadzeniu rady dnia 29 Marca 1801.

Z Berlina d. 28 Marca.

W Potzdamie odprawiono wielką radę, na którey Xżę panuiący Brunświcki, minister gabinetowi, hrabia Haugwitz i t.d. byli przytomni. — Oprocz 3 regimentów berlińskich piechoty, załoguiący tu także batalion Göckingskich husarów i regiment piechoty Xcia Ferdynanda w Raygin otrzymały rozkazy bydź w gotowości do marszu. — Rządzca Magdeburga jenerał Kleist, obeymie kommendę nad korpusem, które część Hanoweru osadzi. — Onegday wyiechali Królestwo II. na wiosienne mieszkanie do Potsdamu odwiedziwszy wprzód Xcia Henryka w Wusterhausem, i tamże ziadłszy obiad. Xżę Meklemburg Strelitz, powrocił do Strelitz, a Xżę Sachsenhildeburghausenski do Hildburghausen. — Kapitan Neuman biegnący kuryerem z Paryża do Petersburga przeieżdżał przez Krolewiec.

Z Strazburga d. 22. Marca.

Minister Hiszpański iadący do Kopenhagi przybył do naszego miasta.

Jenerał kommenderuiący Lecourbe, tudziesz wielu officyerów sztabowych od armii Gryzońskiey przybyli tu z Niemczech. Głowna kwatera tey armii spodziewana iest w Bernie; woyska idą przez S. Gotharda, Simplon i Cenis. Skrzydło lewe rozłoży się w kantonie Leman, śrzodek w okolicach Berna, a skrzydło prawe w dystryktach Argau, Baden, Zurich i Turgau.

Podług listów z Berna rada wykonawcza po odebraniu rapportu wydziału instrukcyi postanowiła, iż sprawowanie obrządków Religiy katolickiey i kalwińskiey zostaie pod bezpośrzednią opieką kraiu, co wnosić każe iż Religia Luterska tollerowaną tylko będzie.

Z Holsztynskiego d. 30. Marca.

Korpus duński, który pod dowodztwem Xcia Kar: Hessenskiego wkroczył do Hamburga, wynosi do 12,000 ludzi. — Słychać tu było, że pierwszy oddział flotty angielskiey przy weyściu do Sundu wiele ucierpiał, 2 liniowe okręty utonęło, 5 straciło maszty; przybyła iednak dziś z Kopenhagi sztafeta, nic o tem nie donosi.

DODATEK

DO No. 29

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 12. Kwietnia 1801.

Z Gotenburga d. 19 Marca.

Król Jmć, ktory dotąd wszelkich używał sposbów na oddalenie woyny, nakoniec po nadeyś iu d. 2 i 6 Marca pocztach angielskich rozkazał, aby woyska przeznaczone na wzmocnienie armii i flotty stawiły się nagłym marszem na mieyscach swoich. — Oto iest urzędowna nota podana od barona Ehrenswerd lordowi Hawkesbury. — " Nizey podpisany minister Króla Jmć Szwedzkiego, ma honor lordowi Hawkesbury pierwszemu sekretarzowi stanu J. Brytańskiey Mci kommunikować drukowaną tu przyłączoną kopiią zawartey 4/16 Grudnia 1800 między Królem Jmcią Szwedzkim, iego Panem i Imperatorem wszech Rossyy umowy morskiey, iako też i kopią morskiego przepisu, które Król iego niedawno ogłosić kazał. — Niżey podpisany maiąc na rozkaz swego dworu tę komunikacyą ministeryum angielskiemu uczynić, ma oraz wyraźne zlecenie oświadczyć, że J. K. Mość w wspomnioney morskiey umowie przyiął na siebie obowiązek, który mu iako neutralnemu mocarstwu przynależy, i z obowiązków morskiego przepisu, podług których i siebie za neutralne uważa mocarstwo, i swoich poddanych za takichże być sądzi. — Król Jmć przez ninieyszą umowę chcąc prawa swoie i pokóy narodu zabezpieczyć, bynaymniey nie rozumiał, żeby miał do nieprzyiacielskich kroków dadź powód. Gdy uszanowanie, które prawu narodów i traktatom się przynależy, gdy nayistotnieysze połączenie interessów iego państwa z interessami innych, gdy nakoniec miłość pokoiu i sprawiedliwości, iedynie Krolem Jmć Szwedzkim kierowały, z nayświększym więc swym żalem dowiedział się, że wiadomość pierwsza w Anglii o zawartey umowie morskiey, do tak gwałtownych kroków, to iest do włożenia embargo na okręty szwedzkie powodem była. — Daleki od wprowadzania iakichkolwiek nowości w prawa Europy morskie przez zatwierdzenie praw neutralności, Król Jmć przekonany był, że nie masz mocarstwa, któreby tych praw w dawniey zawartych traktatach nie zatwierdziło. Anglia patrzyła się na zawieranie tych traktatów, były iey udzielane, i bynaymniey się przeciw nim nie skarżyła. Widziała ugodę 1780 i 1781 roku, a to ministeryum,

które dziś z takim gwałtem postępuie, widziało cząstkowe oney zatwierdzenie między Danią i Szwecyą w roku 1794, patrzało na uzbroiania, które po niem blizko przez lat 3 trwały bez uskarżania się bynaymniey na kroki nieprzyiaźni; tym czasem dzisieyszą umowę nazywa nieprzyiacielskim sprzymierzeniem przeciwko Anglii. Różnica ta bynaymniey nie pochodzi z ustalenia zasad i pretensyy neutralnych mocarstw, ale zdaie się mieć swoy początek iedynie w systemacie morskim, który Anglia w teraźnieyszey woynie rozszerzyła; zdaie się także, że rząd ten, który tak często chciał Europę przekonać o swoich spokoynych zamysłach, dziś woynę dla uiarzmienia morza chce rozpoczynać, chociaż chlubił się zawsze, że iedynie dla wolności Europy woiuie. — Gdyby minister angielski przypomnieć sobie raczył, na postępowanie Anglii względem Szwecyi i innych neutralnych w tey woynie mocarstw, znalazłby niechybnie prawdziwą zasadę, którą Królowi Jmć Szwedzkiemu do wierzenia powodem była, że formalne różnych mocarstw do tey umowy przystąpienie, powinnoby lepiey dwór angielski o słuszności tych zasad przekonać, niż nadaremne reklamacye, przez które się iednak wcale nie wyiaśniło, aby to ziednoczenie mogło bydź nieprzyiaznem uważane. Uskarża się minister angielski, że dwor londyński, nie był wprzód uwiadomionym o zamiarze tych dworów odnowienia umowy 1780; ale w teyże nocie iest wyrazono, że Anglia w tey woynie z swoiemi sprzymierzeńcami obowiązki względem neutralnych na siebie przyięła, to zatym wyznanie służy angielskiemu ministrowi za odpowiedź. — Gdyby Król Jmć nie był tak mocno o niewinności swoich zamiarów przekonanym, i chciał się od umiarkowania oddalać, którego tak wiele dowodów iuż okazał, tedy wystawiłby naganne postępowanie Anglii, przypomniałby bezkarne postępowania kapitanów angielskich nawet w portach szwedzkich, przetrząsania, które tak kapitanowie, iako też maytkowie tak w Indyach iak w angielskich portach po okrętach czynili, zatrzymanie konwoiu w roku 1798, które od kłamliwych szydzeń trybunałów kierowane iedynie tylko zwlaczały sprawiedliwość, i nakoniec zgwałcenie bandery duńskiey pod Barcelloną. Król Jmć bez wątpienia przy tak wielkich krzywdach, i podawanych przez iego ministrów dworowi londyńskiemu notach, które iednak nic nie pomogły, znalazłby był usprawiedliwienie siebie, którego wcale nawet iego proste i czyste postępowanie nie wymagało. Ale on daleki był od szukania zemsty. Życzyłby sobie iedynie zabespieczyć swoią banderę, czego domagać się zawsze mógł sprawiedliwie. — Stosownie więc do tych uczuciów, niżey podpisany umocowany iest do oświadczenia, — że skoro dwór londyński na prawa Szwecyi wzgląd poweźmie, skoro podług reklamacyy względem zatrzymanego w roku 1798 konwoiu, iako też względem zgwałcenia bandery szwedzkiey pod Barcelloną, sprawiedliwość wymierzona będzie, a nadewszystko skoro embargo tak niesprawiedliwie na okręty szwedzkie włożone, zdiętem zostanie, Król Jmć zobaczy się z naywiększą radością na ów czas w stanie swoie porty angielskiemu handlowi na nowo otworzyć, i dawne związki między obiema mocarstwy przywróci. Tym cza-

sem Król Jmć maiąc wzgląd na to, co się bydź winnym godności swego narodu są dzi, po włożeniu embargo na szwedzkie okręty, podobneż na angielskie w szwedzkich portach nałożyć rozkazał. — Gdy nie winność teraźnieyszey umowy iak nayiaśniey okazaną została, tedy Król Jmć nie rozumie się bydź obowiązanym zapuszczać się w rozbiór zaszłych między sprzymierzeńcem iego Imperatorem Rossyyskim i Anglią przypadkowych poróżnień; sam akt umowy dowodzi, że tylko w niey o prawa neutralności rzecz idzie, i że z natury swoiey od wszelkiego innego zamiaru iest oddzielna. — Niżey podpisany pełn; minister Króla Jmć Szwedzkiego oddaiąc treść teraźnieyszey noty ministrowi angielskiemu pod baczną rozwagę, ma honor żądać od lorda Hawkesbury, o danie mu na to odpowiedzi, któraby mogła życzeniom iego monarchy dogodzić. — Król Jmć Szwedzki rozkazał niżey podpisanemu udać się do swego kraiu. Gdy bowiem ważne poselstwo, w którem był umocowany daremnem się stało, Król Jmć osądził zatem bytność iego w Londynie bezużyteczną. Niżey podpisany ma honor lorda Hawkesbury o swym wysokim szacunku zapewnić. W Londynie d. 4 Marca 1801 roku.

Podp. *baron Ehrensward.*

Odpowiedź Lorda Hawkesbury.

Niżey podpisany pierwszey sekretarz stanu J. K. M. do zagranicznych interessów ma honor na odebraną notę pod d. 4 t. m. od barona Ehrensward odpowiedzieć. — Król Jmć W. Brytanii powtarza swoie nie zmienne przedsięwzięcie do utrzymania zaprowadzonych praw morskich, które doświadczenie wieków zrodziło i naylepiey usprawiedliwiło, a to dla sprawienia pod obnegoż bezpieczeństwa praw słusznych i pożytków tak neutralnych iak woiuiących mocarstw. Obiaśnienia, któremi względem teraźnieyszey umowy strony oauż usiłuią bynaymniey nie osłabia tego wrażenia, które pierwsze przeczytanie oney sprawiło, że zamiar i powód mocarstw umawiaiących się iest nieprzyiaźń względem brytańskiego dworu, a wrażenie to przez ściśle rozważanie rzeczy ieszcze się tem bardziey wzmocniło, że północne mocarstwa do zasad umowy 1780 znowu na nieiaki czas się wróciły, gdy okoliczności woyny i naystosownieyszy stan potęgi morskiey woiuiących mocarstw toż samo, co przedtem za pospolity postępek sprawiedliwości względem wszystkich kraiów uchodziło, zamieniły na dzieło wyłącznego obrażenia Wielkiey Brytanii. Wśród tych więc okoliczności nie może Szwecya włożonego na iey okręty embargo inaczey uważać, iak dzieło sprawiedliwey i potrzebney przezorności, które dopoty odwołanem nie będzie, dopoki dwór sztokolmski nieprzestanie składać części związku maiącego wcelu Królowi Jmć W. Brytanii nowy układ praw morskich narzucić, co zgodnością i niepodległością iego korony, z prawami i dobrem iego ludu zgodzić się nie może. Niżey podpisany upewnia barona Ehrensward o swym wysokim szacunku W Downigstreet d. 6 Marca 1801.

Podp. *Hawkesbury.*

Z Zurich d. 19. Marca.

Wczoray przybyły do naszego miasta dwie dywizye piechoty legionu polskiego a dzisiay zrana w dalszą udały się drogę na dniu iutrzeyszym ma trzecia nadciągnąć.

Podług listów z Berna, stolica rządu do Lucerny ma bydź przeniesiona. Ostatnie doniesienia z kraiu Gryzonów mieszczą w sobie, iż zaburzenie które pokazało się w okolicach Dysentis, dało powód do niektórych śrzódków ostrożności; batalion helwecki który na dniu 17 miał ruszyć do Szwaycaryi, odebrał rozkaz pozostania na mieyscu, iedna nawet część iego zaięła stanowisko Reichenau.

DONIESIENIA.

Dnia 12 Maia t. r. w C. Kr. kancellaryi præfektury Złockiey, znayduiąca się tam, letnia, zimowa i iagnięcia wełna, przez licytacyą naywięcey daiącemu przedana będzie.

Dziesięć centnarow z teyże wełny iest z pierwszy teneracyi Hiszpanskiey i iagnięciey i cena fiskalna za Austr. cent. 50 zł. ryń.

Drugich zaś 10 cent. iest ordynarnego gatunku i cena fiskalna za Austr. cent. 32 zł. ryń. ustawiona.

Ochotę maiący kupować na zwyż wyrażonym dniu w Złoty się znaydować, i na vadium dziesiątą część ceny fiskalney z sobą wziąść maią.

W Złoty dnia 12 Marca 1801.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa, wszystkim komu o tem wiedzieć należy do publiczney wiadomości podaie; iż rożne ruchome rzeczy, iako to: w cynie, w sprzęcie, żelezie, instrumentach siodlarskich, także w siodlarskich rzeczach, tudzież powozach rożnego gatunku na instancyą Anny Mostowey wdowy, i Jakoba Mosta sukcessorow po niegdys Mikołaiu Moście pozostałych opiekuna, dla dobra Massy sierocińskiey, tudzież i inne wzięte w bespieczeństwo rzeczy, na zaspokoienie prawem przekonywaiącego Żyda Szyi Jachymowicza, za gotowe pieniądze dnia 17 Kwietnia r. b. o godzinie 10 zrana więcey daiącemu w ratuszu Kieparskim sprzedawane będą.

Wszyscy zatem maiący chęć co z takowych rzeczy i powozow sobie nabydź maią się na mieyscu i czasie wyżey wyrażonym znaydować, każdy oraz któryby w wspomnioney Massie iakowe swe własne rzeczy, i do nich prawo mieć się sądził, nieczekaiąc osobnych przypozwow, i żadnych uwiadomień, powinien się przed terminem licytacyi z swoią własnością iakąkolwiek bądź, tu w sądzie wylegitymować, inaczey bowiem wszystkie ruchomości na rzeczonym terminie sprzedane zostaną.

Dan w Krakowie d. 12 Marca 1801.

J. Gellinek.
M. Wohlmann.
T. Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stoł. Miasta Krakowa.
Sebast. Kawski sekr.

Per Cæs. Reg. Forum Nobilium Lublinense Galliciæ Occid: notum redditur, successionem post Thersiam de Wolskie Żaleska hic Fori pertractari, & inter successores Clementem Leszczynski tum Angelam Bohdan de Domiciliis ignatos indicatos fuisse, quare iisdem ad petetionem constituti, ipsis Curatoris advocati Fiederowicz conformiter §. 624 Cod. Civ. part. II. significatur, ut declarationem de adeunda vel repudianda hereditate in termino de lege præscripto exhibeant, uneque Domicilia sua, huic Fori indient, quo secus conformiter citatæ §. procedetur.

Datum Lublini die 16 Januarii 1801.

Wrabetz.
Purtscher.
Gruszecki.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublin. Galiciæ Occid.
Dostenberg.

Ces. Krol. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem sukcessorom ś. p. Stanisława hrabi Męcińskiego, to iest: Janowi Nepomucenowi i Wincentemu Męcińskim, iako też Tekli Giedroykowy, Barbarze Parorkowski, Annie Morzkowski, Urszuli Babowski i Apolonii Męcińskiey: że Pan Ludwik Kiełczewski u Sądów tych, o ustąpienie 12 części dóbr Olse z przyległościami, żałobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, doprasszał się.

Gdy zaś Sądy, te nie maiąc wiadomości gdzie oni zostaie, lub czy wcale w Ces. Krolew. państwach dziedzicznych znayduią się, onymże sukcessorom adwokata tuteyszego P. Zarzyckiego, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; Oni przeto Edyktem niniey szym tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym, sami stanęli, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego Sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środkow prawa używali, ktore do swey obrony za nayskutecznieysze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Pod niebytność JW. Prezesa.

J. F. Krauss.
Jan Morak.
Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galcyi Zachodniey.
W Krakowie dnia 22. Grudnia 1800. roku.
J. Daublewski Sterneck.

Ces. Krol. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Michałowi Dąbrowskiemu: że P. Karol Milinowski u Sądów tych o kwoty 4 czer. zło. i 45 czer. zło. z prowizyą i kosztem prawnym, żałobę na niego podał i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś Sądy te nie maiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż adwokata tuteyszego Stanisława Zarzeckiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniey szym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to iest: dnia 26 Maia 1801 roku sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego Sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych środkow prawa używał, ktore do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. Praw przypisać był winien.

Pod niebytność JW. Prezesa.

J. F. Krauss.
Jozef de Cronenfels.
Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniey
W Krakowie d. 21. Lutego 1801.
Weinmann.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa do publiczney wiadomości podaie, iż rozne towary w Norymberszczyźnie iako to: w farfurach, żelezie, zwierciadłach, i tym podobnych, na instancyą Pana Antoniego Haunera, i Jana Ulrycha iako małoletnich sukcessorów, po śmierci Jozefa Filipiego opiekunów pozostałych, dla dobra tychże sukcessorów małoletnich, dnia 22 miesiąca Kwietnia r. b. o godzinie 9 z rana zaczynaiąc, a po południu o godzinie 3 do 6 wciąż, i następnych dni, za gotowe pie-

niądze w kamienicy pod Nr. 85 w ulicy Grodzkiey w Krakowie więcey dającemu sprzedawane będą.

Życzący sobie więc co z takowych rzeczy nabydź, maią się na mieyscu, i czasie wyżey wyrażonym znaydować. Dan w Krakowie dnia 28 Marca 1801.

J. Gellinek.
V. Bartsch.
Pereg. Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. stołecz. miasta Krakowa.
Kawski.

Z C. K. Kraiowego Gubernium Galicyi Zachodniey. Czyni się każdemu ninieyszym wiadomo, iż na dniu 15 Maia r. b., następuiące żelazne sprzęty, w Krakowie drogą licytacyi sprzedane będą, iako to:

1. Łańcuch	$183\frac{1}{2}$	Cetnarów.
1. Kowadło czyli Ambos	$4\frac{1}{2}$	detto.
1. Detto detto	$1\frac{1}{2}$	
tudzież inne drobiazgi ważące	3	detto.

Życzący takowego kupna niech się więc o to zgłoszą do Krakowskiego cyrkularnego Urzędu. W Krakowie d. 13 Marca 1801.

Zink.

Magistrat Miasta Kazimierza tym edyktem donosi, że na żądanie P. Jana Jrzego Windyszbaura przekonywaiącego licytacya domu przekonanego żyda Marka Buchmana dziedzicznego tu w mieście Kazimierzu siedlisku żydowskim pod liczbą stoiącego urzędownie zł. pol. 446 oszacowanego, na groncie tegoż domu w [illegible] tym Maia r. b. o godzinie 9 ranney za gotowe pieniądze odprawiać się będzie.

Życzący sobie nabycia tego domu, maią się w mieyscu i czasie oznaczonym znaydować, gdzie im kondycye do teyże licytacyi ułożone przeczytane będą. Dan dnia 8 Kwietnia 1801.

Jan Dobrzański Prezes.
Szczepan Dunicz.
J. Nep. Wisłocki.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Domino Joanni Potocki Medio præsentis Edicti hisce insinuatur quod nimirum Gsi Josephus & Ludowica Buchowieckie Conjuges ad Forum hocce adversus eum in causa ponct. sequestrationis bonorum Krzyczow ob summam 14510 fp. c. s. c. Libellum porrexerint, Judiciique opem, quo ad id justitia exigit, imploraverint. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Hakinszmid ipsius periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cumquo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis terris judiciarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur ideo ipse eum in finem admonetur ut pro die 5ta Maii a. c. aut ipse compareat vel curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat Foroque huic denominet & pro ordine proscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas, sibimet ipsi imputandas habebit. Ita enim santiunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.
Purtscher.
Gruszecki.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublin. in Regno Galiciæ Occid. Datum Lublini d. 11 Febr. 1801.
Sachanek.

Ces. Krol. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachniey oznaymuią tym Edyktem sukcessorom ś. p. Marcina Miłkowskiego, Antoniemu, Jozefowi, Franciszkowi i Michałowi Miłkowskim, Zofii z Miłkowskich Gutowski, i Barbarze z Miłkowskich Boiarski: że Pani Ewa Grabowska w zastepstwie adwokata Lewickiego u Sądow tych, o przeiecie sprawy, przez nią Xiedza Stanisława Minockiego względem zapłacenia Prowizyi od summy 2000 zł. pol pretendowaney z dobr Opatkowic murowanych, wniesioney, żałobę na nich podała, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszała się.

Gdy zaś Sądy te, nie maiąc wiadomości gdzie oni zostaią, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduią się, onymże adwokata tuteyszego Stanisława Zarzeckiego z ich szkodą i ich kosztem zasktępcą postanowiły, z którym procefs ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upominaią się: ażeby w czasie przyzwoitym to iest: dnia 26 Maia 1801 roku sami stanęli, albo ieżeli iakie maią prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czesnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych śrzodkow prawa używali, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać musieli.

Pod niebytność JW. Prezesa.
J. F. Kraus.
Jozef de Cronenfels.
Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachod.
W Krakowie dnia 21 Lutego 1801 roku.
Weinmann.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Dominæ Theclæ de Leduchowskie Principisæ Sanguszkowa. Medio præsentis Edicti hisce insinuatur quod nimirum Dnus: Casparus Suchodolski ad forum hocce adversus eam in causa puncto solutionis summæ 500 duc: c. s. c. supræs. 11 Febr. 1801 Nro. 2125. Libellum porrexerit judiciique opem, quoad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eius habitationis locum, vel plane a C. R. hæreditariis terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Gener. Reynberger ipsius periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cumquo etiam lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis terris judiciarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsa eum in finem admonetur ut in termino 90 dierum aut ipsa excipiat, vel curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibimet ipsi imputandas habebit. Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.
Brożowski.
Purtscher.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno
Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini d. 13 Febr. 1801.
Dostenberg.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Dno. Petro Borzęcki. Medio præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum Dnus. Casimirus Wężyk ad Forum hocce adversus eum in causa puncto solutionis summæ 8396 fl. pol. c. s. c. subpres. 21 Febr. 1801 a. Nro. 2565 Libellum porrexerit, Judiciique opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob igno-

tem ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem Advocatum Gen Dederko ipsius periculo & impendio, qua Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis Terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonentur ut intra 9 dies aut ipse compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberent juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam mandatarium constituat Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficatia esse iudicaverit, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas, sibimet ipsi imputandas habebit. Itaenim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Witriff.
Brożowski
Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobil. Lubl. Galiciæ Occident.
Datum Lublini Die 24 Febr 18 1
Dostenberg.

Uważaiąc dawnieyszych i dzisieyszych lekarzow używanie zioł, ktore ziemia na wiosne za pomocą umiarkowanego ciepła wydaie, dla zdrowia ludzi; także, doświadczywszy sam od siebie pomyślnych ich skutkow przez lat 15 dostrzegłem; iż z zioł świżych soki wyciskane a bez pomocy ognia czyszczone zdrowiu ludzkiemu nadruynowanemu wielka i pewna pomoc przynoszą.

Takowe albowiem: stwardniałość miększa, wściągnienia rozwięzuią, zbiegnienia rozwolniaią, rozwolnienia zmacniaią, ostrości przytępiaią, zbyteczności niepotrzebne wyprowadzaią, soki żołądka, do strawności konieczne, polepszaią i odnawiaią, flegmę cienkę, ciągła i lipka z wnętrzności wyciagaią, ostrość żołci, gęstość i niedostatek naprawiaią, dolegliwości także z ostrey krwi pochodzące, iako to: skorbuty, świerzby, liszaie, krosty iątrzące się i wenerycznosci skutecznie leczą.

Przeto obowiązkiem lekarza, nauki i doświadczenia powodowany; każdemu człowiekowi życze niebespiecznym słabości przyczynom, przez troiaki rodzay sokow zabiegać, ktorych pomyślny skutek w następuiących bydź może chorobach iako to:

W bolach głowy ciągłych i stałych czasow wracaiących się, w przytępieniu słuchu, w szumie, dzwonieniu i bębnieniu w uszach, w zagnoieniu gardła i gruczołkow, ktore skorbut i weneryczność robią, w liszaiach, świerzbach, piegach, wyrzutach podskornych i nadskornych bez gorączki, w smutku poniewolnym, zawrocię głowy, drzeniu członkow, cieczeniu z oczow, w katarze bez ustannym, w oddechu trupim nosa, w chrapliwości z cięszkim oddechem, w suchotach z flegmy i gruczołow płuczowych początek maiących, w kaszlu zastarzałym, suchym i spasmodycznym, w utracie appetytu zwyczaynego, w głodzie wilczym, w kwasach żołądka odbbiianiach, w zatwardzeniu stolca, hemoroidach i rozmaitych stąd pochodzących dolegliwościach, w robakach i glistach, w kolkach, w biegunkach wracaiących się, w zapaleniu wnętrzności, w puchlinie każdona i podskorney, w zatrzymaniu moczu, kamień w nerkach, w upławach kobiecych, z ktorych następuie niepłodność w nieregularnym czyszczeniu miesięcznym, lub zatrzymaniu, w bladości trupiey twarzy, w upłynieniu nasienia i wrzodach na członkach przyrodnych, w bolach biodrowych, w żołtaczce, w nabrzmieniu nog, w trawieniu i wyniszczeniu samego siebie, nakoniec: we wszystkich zimnych febrach i wszelkich zaskornych affekcyach. Dla leczenia namienionych dolegliwości i chorob rozliczne na tuteyszym horyzoncie rosna zioła; ktorych własności znaiąc i z doświadczenia wielkie skutki, Prześ: Publiczność uwiadomic przedsięwziąłem, zapraszaiąc do tak prostego Maiowego leczenia się, ktore słabey naturze ludzkiey wiecey pomaga, niżeli ktore inne lekarstwa z mineralnych lub zwierzęcych ciał brane.

Kuracya takowa zaczynać się powinna z końcem Kwietnia.

Każdego więc pragnącego, zaradzenia swoim słabościom i ratunku w nich, ma chonor niżey wyrażony upraszać, aby do niego wcześnie zgłosić się raczył, 1) dla przysposobienia zawczasu zioł potrzebnych, i w cale rożnych na rożne gatunki chorob, 2) dla wyrozumienia i wyśledzenia przyczyn słabości, każdego w szczegulności; a zatem, dla przepisania przyzwoitey diety, do używania sokow z pożytkiem. W tym ważnym, a gdzie indziey z skutkiem doświadczanym leczenia sposobie niżey wyrażony podchlebia sobie uczynić Prześ. Publiczności ważną przysługę, gdy cierpienia ludzkosci uleczyć lub one ulżyć zamyśla i pragnie.

Jan Nepomuc Cenner. medycyny doktor, sztuki położniczey magister.

Na Wiślney Ulicy w Pałacu biskupim mięszka Nro. 271.